

[Madsen-Mygdal.]

gøre overfor Københavns Bogtrykkerforening.

Jeg har saa et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. P. Andersen i Anledning af den korte Bemærkning, han fremkom med. Det ærede Medlem synes at være af den Opfattelse, at hvis vi blot kunde faa mere Toldbeskyttelse, saa vi lukkede af for den udenlandske Konkurrence, saa vilde det gaa meget bedre med Hensyn til det, jeg har omtalt her i Aften. Det forbavser mig, at det ærede Medlem har den Opfattelse. Jeg mener nu netop ganske omvendt, at med det System, som jeg har omtalt, saa vilde det betyde, at den sidste Aabning ned til de Katakomber, som Forbrugerne her i Landet snart befinder sig i, vilde blive lukket. Men i Anledning af denne korte Bemærkning tillader jeg mig at rette det Spørgsmaal til Ordføreren for de to Regeringspartier, det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen, om det er en almindelig Opfattelse indenfor Partierne, eller det er en Opfattelse, der kun staaer for det ærede Medlem Hr. P. Andersens Regning, at øget Toldbeskyttelse skulde kunne medføre Fald i Detailpriserne. Jeg haaber, det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen vil besvare mig dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller spurgte, hvor det Forhold, jeg har talt om, rammes efter dette Lovforslag. Ja, det System, jeg har talt om her, rammes ikke i dette Forslag. Hvorfor tror det ærede Medlem egentlig, vi har rettet den Henvendelse til Handelsministeren og ønsker det Spørgsmaal besvaret, jeg har opstillet, og som jeg har omtalt her? Hvis vi havde den Opfattelse, at hvis vi blot vedtager Lovforslaget, saa er Sagen udtømt, saa er der ikke mere at overveje, hvorfor skulde vi saa gøre Handelsministeren og Organisationerne Ulejlighed med Spørgsmaal? Hvis der er, hvad Loven kalder utilbørlige Misbrug, aabenbare Misbrug, ganske ublu Avance, saa kan der rejses Tiltale ved Domstolene, og saa maa det være Domstolenes Sag at træffe Afgørelsen. Men selve Systemet rammes jo ikke derigennem, og det er derfor, vi har stillet Spørgsmaalet.

Naar saa det ærede Medlem talte om Venstre og citerede „Aalborg Amtstidende“: dette Frihedsparti, Venstre var Friheds-

partiet, her var der en Knebling af Friheden — jeg husker ikke alle de Bemærkninger, det ærede Medlem oplæste og gjorde til sine egne —, saa vil jeg sige, at det, vi ønsker overfor den Binding af Købmands-handelen her i Landet, som jeg har fremdraget Eksempler paa, Eksempler, der ikke kunde foreligge, hvis der ikke var Tale om noget, der var almindelig udbredt, er netop at skabe frit Land. Vi ønsker ikke Statskontrol eller Statsautorisation af Prisaftaler, vi ønsker netop at tilvejebringe Frihed for Handelsstanden til at konkurrere, Frihed for den dygtige og energiske Købmand til at kunne arbejde sig frem, skabe en større Forretning, trække Kunder til sig, ikke blot ved Venlighed og Imødekommenhed, men ved at byde dem virkelige Fordele. Det er det, vi ønsker. Men i Øjeblikket ligger der som en Uniform over det hele, der er ingen Plads for Dygtigheden.

Jeg har ikke sagt, at Købmændene er Uddelere, jeg har sagt, at Købmændene var i Færd med at synke ned til at blive Udde-lere under det System, vi har. Overfor alt dette har jeg peget paa — ikke Statskontrol og Statsundersøgelse, men jeg har peget paa en ganske simpel og enkel Retsregel, den, der siger, at naar en Mand har solgt en Vare til en anden, saa tilhører Varen denne anden, og saa maa han gøre ved Varen, hvad han vil, Den Regel er ikke indviklet, men jeg har hørt mange Indvendinger derimod fra juridisk Side og selvfølgelig ogsaa fra de Organisations Side, som denne Retsregel vilde forstyrre i noget, de har vænnet sig til. Jeg indrømmer, at hvis jeg i Øjeblikket havde Regeringsansvaret, vilde jeg ikke stille et saadant Forslag uden først at have hørt alle de mange Kredse og Organisationer, som er interesserede deri, og jeg ønsker heller ikke, fordi jeg er i Opposition, at stille et saadant Forslag. Men jeg vil ikke lægge Skjul paa, at jeg finder — men jeg er villig til at lade mig overbevise, hvis man kan anføre vægtige Argumenter derimod —, at vi i Øjeblikket har haardt Brug for en Retsregel, der fastsætter dette ganske simple, at naar en Mand sælger en Vare til en anden, saa er Varen denne andens, og saa er det ham, der bestemmer, hvad han vil sælge den for. (Drachmann: Ja, hvis han har betalt den!). Naturligvis. De opstiller deres Betalings-